

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: J. Z.

zastoupeného advokátem Mgr. Janem Slunečkem
sídlem Týn 640/2, Praha 1 – Staré Město 110 00

proti

žalovanému: **Celní úřad v Brně**
sídlem Koliště 634/17, Brno 602 00

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2026, č. j. 14052-6/2026-100000-11020

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V roce 2014 Celní úřad pro Jihomoravský kraj (dnes Celní úřad v Brně) žalobci dodatečně vyměřil clo a penále za zboží propuštěné do volného oběhu. Žalobce se proti tomu bránil soudní cestou a správní soudy mu – po řadě peripetií – daly za pravdu (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2025, č. j. 30 Af 35/2021-142). Na základě toho žalobci vznikl nárok na úrok z neoprávněného jednání správce daně (dnes úrok z nesprávně stanovené daně), a dále na úrok z tohoto úroku. Celní úřad v Brně (dále též „žalovaný“) mu sice oba úroky předspsal na jeho daňový účet, ale žalobce nesouhlasí s výší onoho úroku z úroku (spor se vede zejména o vznik nároku na úrok z úroku po 1. 1. 2021). Požádal proto v listopadu 2025 o vyplacení úroku z úroku v jiné, vyšší výši. Žalovaný mu nevyhověl a námitky proti tomu zamítl napadeným rozhodnutím. Žalobou ze dne 8. 7. 2026 se žalobce u Krajského soudu v Brně domáhá jeho zrušení.
2. Krajský soud dospěl k názoru, že musí žalobu odmítnout. Napadené rozhodnutí samo nijak nezasahuje do žalobcových práv, a tudíž nejde o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
3. Pro vysvětlení tohoto závěru je nejprve třeba vyložit závěry dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu k možnosti napadnout před správním soudem rozhodnutí o námitkách vydané podle § 159 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v situaci, kdy námitky žalobce směřují ke stavu jeho daňového účtu. Krajský soud jim ve stručnosti rozumí tak, že záleží na tom, jaký typ výhrad žalobce vznáší (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2025, č. j. 9 Afs 252/2024-35, body 12–14). Jestliže tvrdí, že výše přeplatku či nedoplatku evidovaného na jeho daňovém účtu je výsledkem chybného rozhodnutí správce

daně v minulosti (např. nezákonného platebního výměru na nepřiznanou daň), pak se měl bránit proti tomuto rozhodnutí. Poskytovat soudní ochranu zde vůbec není namístě, protože žalobce svou příležitost zpochybnit vydané rozhodnutí již zmeškal. Žaloba proti rozhodnutí o námitkách proti vyrozumění o výši přeplatku/nedoplatku proto není přípustná, protože stav daňového účtu věrně odráží dříve vydaná rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2022, č. j. 10 Afs 128/2022-37, body 9–10).

4. Pokud naopak žalobce brojí proti stavu daňového účtu tvrzením, že došlo k chybě v daňové evidenci, tedy k administrativnímu nedopatření (např. byla zaevidována odlišná výše daně, než jaká byla v rozhodnutí stanovena), soudní ochrany se sice domoci může, ale nikoliv žalobou proti rozhodnutí. Namístě je zde žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, neboť zásah do žalobcových práv nespočívá v nezákonném rozhodnutí o námitce, ale v samotné chybné evidenci daní (a tento zásah stále trvá). I v tomto druhém případě je tak žaloba proti rozhodnutí o námitce nepřipustná (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2022, č. j. 5 Afs 195/2020-20, body 8–10, a ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 Afs 86/2023-37, body 20–26).
5. Žalobcův případ je poněkud specifický a krajskému soudu není známo, že by NSS přímo takovouto kauzu již řešil. Nejprve je třeba říci, že námitky žalobce rozhodně nesměřují vůči chybné evidenci daní. Žalobce zpochybňuje to, jakým způsobem žalovaný vypočetl úrok z úroku z nesprávně stanovené daně. Žalovaný ovšem tento úrok nestanovil rozhodnutím, ale pouze jej fakticky předepsal na žalobcův daňový účet a vyrozuměl jej o tom přípisem ze dne 6. 10. 2025. Právě v tom se žalobcův případ liší od těch doposud řešených. Krajský soud nicméně dospěl k závěru, že i přesto je žaloba proti rozhodnutí o námitkách v tomto případě nepřipustná. Podstatou argumentace NSS je totiž to, že nelze připustit novou, opakovanou soudní ochranu proti čistě informačnímu aktu, jestliže žalobcova obrana měla své místo v minulosti (srov. výše citovaný rozsudek NSS č. j. 9 Afs 86/2023-37, body 15–16). Proto je důležité, že žalobce se v nynější věci mohl bránit již proti vyrozumění o předepsání úroků ze dne 6. 10. 2025, a to podáním námitek ve lhůtě 30 dnů od jeho doručení. Následně by byl býval mohl podat žalobu proti rozhodnutí o těchto námitkách (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 Afs 119/2017-106, č. 3644/2017 Sb. NSS, v kombinaci s výše citovaným rozsudkem č. j. 10 Afs 128/2022-37, body 11–12).
6. Žádné námitky proti vyrozumění o předepsání úroků na svůj daňový účet žalobce nepodal. „Vzpamatoval“ se až po uplynutí třicetidenní lhůty, přičemž dne 20. 11. 2025 požádal žalovaného o vyplacení úroku z úroku z nesprávně stanovené daně (v tomto případě cla). Proti nevyhovění podal námitky, o nichž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
7. Nutno přiznat, že zde tkví další odlišnost od případů dosud řešených Nejvyšším správním soudem. Žalobce totiž nežádal o čistě informativní akt, tedy o vyrozumění o výši přeplatku či nedoplatku na svém daňovém účtu, stejně tak neobdržel potvrzení o stavu osobního daňového účtu vydané z úřední povinnosti. Žádal o vyplacení konkrétní částky. Ani to však podle krajského soudu na podstatě věci nic nemění. Žalobce se svým postupem zkrátka pokusil „zprocesnit“ svůj nesouhlas s výší již dříve předepsaných úroků z úroku. Učinil tak ale pozdě – v situaci, kdy svou původní možnost obrany zmeškal. Krajský soud má tudíž za to, že se na žalobcův případ plně uplatní závěry výše citované judikatury. Přípis žalovaného ze dne 9. 1. 2026, že ke vzniku nároku na úrok z úroků z neoprávněného

jednání správce daně nedošlo, jímž odpověděl na žalobcovu žádost, je z tohoto pohledu úkonem čistě informativním.

8. Krajský soud uzavírá, že žaloba proti rozhodnutí napadenému o námitkách je nepřipustná, neboť toto rozhodnutí nesplňuje definici rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Proto musel soud žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. K tomuto závěru dospěl rozhodující senát již i v jiné věci, vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 30 Af 31/2025.
9. Soud podotýká, že zvažoval i to, zda by se v daném případě nemohlo jednat o nezákonný zásah správního orgánu. Avšak, jak už bylo výše řečeno, žalobce nepoukazoval v žalobě na chybu či nesrovnalost v evidenci daní (cel), způsobenou typicky administrativním nedopatřením, ale na nezákonný způsob stanovení úroku z úroku, který byl v evidenci zaznamenán na základě dřívějšího úkonu správce daně. Proto by ani žaloba na ochranu před nezákonným zásahem nebyla přípustná, neboť o zásah se typově nejedná.
10. Nadto je nutno uvést, že podle § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), není žaloba na ochranu před nezákonným zásahem přípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky. Za takovéto jiné prostředky ochrany se podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu považují i jiné žalobní typy zakotvené v soudním řádu správním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2011, č. j. 1 Aps 1/2011 - 101). Zde konkrétně se jedná o žalobu proti rozhodnutí o námitkách, kterou by žalobce mohl podat, pokud by se včas bránil již proti samotnému předepsání úroků z úroku z nesprávně stanovené daně.
11. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 8. 2026

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu